

Žisková zpráva k výstavě

The Red Pill

Šamanovy poznámky ke zprávám o konci světa

13. září–16. října 2024

Kurátor: Pavel Mrkus

Vystavující: Lukáš Dřevjaný, Pavel Holeček, Pavel Korbička, Richard Loskot, Ivo Louda, Jan Poš, Petr Pufler, Michal Pustějovský, Tereza Severová, Jiří Suchánek, Karim Farakji

Trafo Gallery Vás srdečně zve na výstavu The Red Pill, která je doprovodným programem Signal Festivalu. Vybraní umělci vycházejí z geometrických a fyzikálních řádů, konstruktivistických tendencí v českém umění, nejlépe snad zmapovaných legendární výstavou Josefa Hlaváčka Poesie racionality. Skrze vysoce exaktní technologické aparáty, matematické algoritmy, počítačové kódy a mechanismy, přináší čistou poetickou formuli o dobré povaze světa. Vernisáž výstavy proběhne ve čtvrtek 12. 9. od 19:00 a komentovaná prohlídka ve středu 16. 10. od 18.00 v Trafo Gallery. V průběhu konání Signal Festivalu ve dnech 10. – 13. 10. bude výstava doprovázena večerními performancemi a otevřena až do 00:00. Více informací najdete na trafogallery.cz.

Ve filmu Matrix je klíčová scéna, kdy Morfeus dává Neovi na vybranou mezi modrou a červenou pilulkou. Modrá představuje konformitu v rámci iluzorního systému, červená je cestou za hranice bezpečí, cestou poznání a výzvou k aktivnímu postoji. Červená znamená Neovo rozhodnutí a vědomé přijetí role šamana, prostředníka mezi světy. Šamanovo privilegium schopností vidět za membránu iluzí, tvořit nečekané spoje, překonávat fyzické zákony je vykoupeno zápasem. Vše se děje v zájmu záchrany naděje na přirozený život. Blízkost tolika aspektů praxe šamana a umělce je pozoruhodná, a patrně není ani náhodná. Je-li společnost denně konfrontována s naléhavostí negativních zpráv o jejím pozvolném či téměř nezvratném konci, žádá si svého šamana, aby ji zachránil, nebo alespoň nabídl naději, světlo. Umělci, kteří využívají světlo jako techniku, význam, či symbol, mají podobný dar.

Jiří Suchánek vytváří kinetické světelné objekty, které zviditelňují zvuk. Pavel Korbička pomocí světla zaznamenává a zprostředkovává nehmotný pohyb. Karim Farakji světlem definuje ideu prostoru. Ivo Louda pracuje s virtuálním světlem modelových situací. Richard Loskot využívá světlo jako nástroj uvědomění si iluze. Michal Pustějovský ve svém novém díle Nexus směřuje světelné paprsky k jednotě, synchronicitě a bezpečí. Petr Pufler / Světloňoš zkoumá světlo v hlubinách kamene, a Tereza Severová pracuje se světlem jako s nositelem obrazu, jehož motivem je zejména existenciální starost o přirozený svět.

Děkujeme partnerům Trafo Gallery a výstavy: Magistrát hlavního města Prahy, Canadian Medical, Skupina ČEZ, Signal Festival, Hospodářské noviny, Seznam.cz, Dopravní podnik hlavního města Prahy, Art District 7, Radio Color, Radio 1, Wine4You a MOSŕ Nápoje / Beverages s.r.o.

Kontakt pro návštěvy a média: Blanka Cermáková, trafogallery@trafogallery.cz, 739 517 758, Lucie Kropáčková, lucie@trafogallery.cz, 773 520 675

Trafo Gallery, Hala 14, Pražská tržnice, Bubenské nábřeží 306/13, Praha 7, tram 1, 12, 14, 25, metro Vltavská (300 m), otevřeno Út–Ne 15–19 h, So 10–19 h, www.trafogallery.cz, IG: [trafo_gallery](https://www.instagram.com/trafo_gallery), FB: [trafogalerie](https://www.facebook.com/trafogalerie)

LUKÁŠ DŘEVJANÝ

Lukáš Dřevjaný alias oxoo pracuje s vizuálními médii od světelného designu, přes videa až po virtuální realitu. Propojuje je v živých vystoupeních, divadelních představeních i vlastních instalacích. Světlo je pro něj prostředkem k manipulaci smyslů a zprostředkování intenzivních audiovizuálních zážitků. Je světelným designérem a live video performerem eventů zaměřených na progresivní klubovou elektronickou hudbu, jako je Lunchmeat Festival nebo Addict Rave. Spoluzaložil Miha.studio zaměřené na práci s novými médii a vlastní oxoo.digital. V současné době také mentoruje technologie v Art&Digital Labu v Hale 40 v Pražské tržnici.

PAVEL HOLEČEK

Pavel Holeček je inovativní umělec, jehož vášeň pro prolínání zvukových, světelných a kinetických prvků ve svých sochách a objektech překračuje tradiční hranice umění. V posledních letech se věnuje tvorbě, která mistrovsky integruje tyto prvky do soudržné formy a pohlcujícího abstraktního uměleckého zážitku. Jeho dynamická díla zvou diváky k prozkoumání všech smyslových podnětů. Jsou objektem, kde se všechny jednotlivé elementy díla stávají jedním živým organismem.

PAVEL KORBIČKA

Pavel Korbička se své práci zabývá úvahami o prostoru a možnostmi jeho percepce, přičemž hlavním vyjadřovacím prostředkem je mu světlo. Zajímá ho jím odkrývat nejen skryté řády a významy konkrétních míst, ale i vpisovat do nich prostory zcela nové, které s nimi vytváří synergii nebo naopak mění perspektivu pro jejich vnímání. Vychýlením prostoru dochází k narušení symetrického vnímání a stává se zdrojem psychofyzické nerovnováhy. Součástí jeho úvah o prostoru jsou také záznamy pohybu tanečnice redukováného do podoby souvztažných světelných linií, jehož tvar je vždy výrazem konkrétních prostorových omezení.

RICHARD LOSKOT

Richard Loskot ve své tvorbě pracuje především s novými technologiemi, z nichž generuje objevy na poli vizuálního umění a vytváří novátorské objekty a instalace. Dokáže využít technický potenciál k experimentům s novými možnostmi a funkcemi. Loskot je umělec s výraznou citlivostí vůči architektonickým a sociálním vlastnostem prostředí, na něž upozorňuje neokázalými, ale esteticky precizními zásahy, využívajícími fyzikální a optické vlastnosti materiálů jako je čas nebo odraz světla. Žádná spektakularita a ohromení, žádné dějiny technologií a princip zpětného zrcátka, ale zesílená vnímavost každého z nás.

IVO LOUDA

Ivo Louda absolvoval architekturu a výtvarné umění na Fakultě umění a architektury v Liberci, kde v současné době pokračuje v doktorském studiu, v němž se zabývá problematikou architektonického modelování. Experimentuje s teorií a praxí modelu, který tvoří pomyslné rozhraní mezi reálným a virtuálním světem. Jeho tvorba se přitom pohybuje často na rozhraní architektury a volného umění, kriticky zkoumá tradiční pojetí vztahů mezi hmotným a digitálním prostředím. Ve svých experimentech proto často užívá rozhraní mezi oběma světy jako jsou augmentovaná či virtuální realita, zatímco matricí jsou pro něj většinou objekty s pevným geometrickým řádem.

JAN POŠ

Jan Poš se ve své současné tvorbě zabývá vztahem reálného a virtuálního prostředí. zkoumá jejich možnosti a narušuje hranice mezi nimi. K tomu využívá počítačové 3D programy, ve kterých zkoumá různé simulace, které dále zhmotňuje v reálném prostředí. Po formální stránce se jeho díla, pohybují na hraně sochy, objektu a instalace. Poš studoval na Fakultě umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně na Katedře elektronického obrazu v progresivním multimediálním studiu Time Based Media pod vedením Daniela Hanzlíka a Pavla Mrkuse. V roce 2019 absolvoval stáž na Kunstuniversität Linz ve studiu Time Based media. V současné době studuje v ateliéru Socha 2 pod vedením Tomáše Hlaviny na Akademii výtvarných umění v Praze.

PEŤR PUFLER

Petr Pufler, vystupující také pod uměleckým jménem Světloňoš, je uznávaný český světelný designér a umělec, který se proslavil svými inovativními instalacemi, kde kombinuje prvky světla s různými materiály. Jeho tvorba je charakteristická experimentálním přístupem k propojování technologie s přírodními materiály, přičemž často pracuje s pryskyřicí a kamenem, aby dosáhl unikátních vizuálních efektů a emocí. Na výstavě *The Red Pill* se Pufler zaměřuje na dialog mezi světlem, pryskyřicí a kamenem. Tento projekt slibuje ponořit návštěvníky do atmosféry, kde přírodní a umělé prvky splývají, a kde světlo nejen osvětluje, ale také odhaluje a transformuje strukturu a esenci použitých materiálů. Puflerovy instalace jsou nejen vizuálně působivé, ale také vybízejí k zamyšlení nad propojením přírody a technologie, řádu a chaosu, světla a temnoty.

MICHAL PUSTĚJOVSKÝ

Michal Pustějovský při svém uměleckém zkoumání prochází oblastmi materiality a metafyziky a míchá hmatatelný svět s abstraktními pojmy. Ústředním tématem jeho práce je fascinace hliníkem, médiem, které nejen ztělesňuje technologický vývoj lidstva, ale slouží také jako plátno pro zkoumání nuancí modernosti. Prostřednictvím techniky spinového gravírování se zabývá paradoxní cestou hliníku od vzácné rarity k základnímu prvku leteckého a futuristického designu a využívá tento transformační příběh k tomu, aby odrážel měnící se paradigmata naší doby. Současně se jeho praxe rozšiřuje do abstraktních oblastí kvantové teorie a pravděpodobnosti virtuálního světa. Zde rozebírá a zobrazuje základní stavební kameny naší časoprostorové reality a vytváří sochařské instalace, v nichž se mísí přesnost vědeckého experimentu s plynulostí uměleckého vyjádření. Základními nitkami, které se proplétají jeho dílem, jsou principy opakování, cykličnosti a minimalismu. Je to cesta skrze vrstvy naší existence, která zve diváky do prostoru, kde se snoubí věda a umění, přičemž každé dílo je mikrokosmem širšího úsilí o pochopení a vyjádření mnohotvárné povahy našeho vesmíru.

TEREZA SEVEROVÁ

Tereza Severová ve své práci dokáže k divákovi promlouvat prostřednictvím sugestivních obrazů. Její tvorba má často zároveň charakter uměleckého výzkumu. Do jejího hledáčku se přitom dostává soudobá vizualita. Ve své práci se snaží rozkrýt její principy a mechanismy. Práce s novými médii se stává jejím technickým zázemím i předmětem zkoumání. Prostřednictvím analýzy filmového jazyka, konkrétně principů postprodukce pohyblivého i statického obrazu a za pomoci jeho vlastních nástrojů sleduje způsoby, jakými se moderní technologie propisují do našeho vnímání, v posledních letech zejména do způsobu, jakým vnímáme soudobou krajinu.

JIŘÍ SUCHÁNEK

Jiří Suchánek se od roku 2007 věnuje tvorbě trvalých audiovizuálních instalací, které často umísťuje do netradičních prostor (astronomická observatoř, jeskyně, lávka, duny, křoví...). Zkoumá tak trvanlivost elektronických médií v těžších klimatických podmínkách a souběžně i nové formy komunikace multimedialního díla. Ve své tvorbě spojuje zvuk, světlo, objekty, mechaniku, elektroniku + kód s pečlivě vybranými prostory. Středem jeho práce i praxe je zvuk, který je rozšířen nebo artikulován jinými médii, neočekávanými sociálními situacemi, či přírodními jevy. Hledá způsoby (de-)synchronizace zvuku a světla. Pro své instalace komponuje hudbu a vyvíjí vlastní software/hardware fungující často jako sonifikační mezi-doménový mediátor. Ve svých dílech často zapojuje přírodní, chaotické a termodynamické procesy do vytváření nebo ovládnutí vznikajících hudebních a světelných struktur. Prosazuje myšlenku otevřeného, sdíleného autorství, kdy je prostředí spoluautorem uměleckého díla. Prostřednictvím transformace – sonifikace chaotických dějů zkoumá možnosti prožívání a poznávání reality skrze zvuk. Komponuje vícekanálové elektroakustické skladby. Vystupuje s hudbou založenou na sonifikaci atomových dat.

KARIM FARAKJI

Karim Farakji se ve své práci zabývá novými médii a jejich dopadem na současnou společnost. Svou tvorbou se snaží překonat hranice mezi novými technologiemi a každodenním životem, a snaží se tak o jejich propojení, porozumění. Kromě toho se zajímá o neprozkoumané možnosti použití nejnovějších technologií, které dosud nebyly vyčerpány či objeveny. To se odráží v tvůrčí podstatě děl, která neustále přináší nové vizuální možnosti. Karim Farakji se účastnil mnoha národních i mezinárodních výstav a soutěží, na kterých získal několik významných ocenění.